

SJUTTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 29 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

Jer 13:1-11

Herren sade till mig: »Gå bort och köp dig en linnegördel, och sätt den omkring dina höfter, men låt den inte komma i vatten.« Och jag köpte en gördel, som Herren hade befallt, och satte den omkring mina höfter. Då kom Herrens ord till mig för andra gången. Han sade: »Ta gördeln som du har köpt, och som du bär omkring dina höfter, och stå upp och gå bort till Frat, och göm den där i en stenklyfta.« Och jag gick bort och gömde den vid Frat, som Herren hade befallt mig.

Sedan, en lång tid därefter, sade Herren till mig: »Stå upp och gå bort till Frat, och hämta därifrån den gördel som jag befallde dig att gömma där.« Och jag gick bort till Frat och grävde upp gördeln och hämtade fram den från det ställe där jag hade gömt den. Och se, gördeln var fördärvad, så att den inte mer dög till något. Då kom Herrens ord till mig. Han sade: Så säger Herren: På samma sätt skall jag sända fördärv över Judas och Jerusalems stora högmod. Detta onda folk, som inte vill höra mitt ord, utan vandrar i sitt hjärtas hårdhet och följer efter andra gudar och tjänar och tillber dem, det skall bli som denna gördel, vilken inte duger till något. Ty liksom en mans gördel sluter sig tätt omkring hans höfter, så lät jag hela Israels hus och hela Judas hus sluta sig till mig, säger Herren, för att de skulle vara mitt folk och bli mig till berömmelse, lov och ära. Men de ville inte höra.

Responsoriepsalm

5 Mos 32:18-21 (R. jfr 18a)

R. Du glömde Gud, som hade gett dig livet.

Din klippa, som hade fött dig, övergav du,
du glömde Gud, som hade gett dig livet.

När Herren såg detta, förkastade han dem,
ty han förtörnades på sina söner och döttrar. R.

Han sade: »Jag vill dölja mitt ansikte för dem,
jag vill se vilket slut de får.

Ty ett förvänt släkte är de,
barn i vilka ingen trohet är. R.

De har retat mig med gudar som inte är gudar,
förtörnat mig med de fåfängligheter de dyrkar.

Därför skall jag reta dem med ett folk
som inte är ett folk,

med ett dåraktigt hednafolk

skall jag förtörna dem.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

Jer 13:1-11

Så sade Herren till mig: Gå och köp dig ett höftskynke av linne och sätt på dig det, men låt det inte komma i vatten. Jag köpte höftskynket som Herren hade sagt och satte på mig det. Då kom Herrens ord till mig en andra gång: Tag höftskynket som du köpte och som du bär om livet och gå till Euftrat. Där skall du gömma det i en bergskreva. Jag gick bort och gömde det i Euftrat, så som Herren hade befallt mig. En lång tid därefter sade Herren till mig: Gå till Euftrat och hämta höftskynket som jag befälde dig att gömma där. Jag gick till Euftrat och letade fram höftskynket där jag hade gömt det. Men då var det förstört och dög inte till någonting.

Då kom Herrens ord till mig: Så säger Herren: På samma sätt skall jag göra slut på Judas och Jerusalems stora övermod. Detta onda folk, som vägrar att lyssna till mig, som lyder sina hårda hjärtan och följer andra gudar, tjänar dem och tillber dem, skall bli som detta höftskynke, som inte duger till någonting. Ty liksom höftskynket knyts kring en mans höfter, så knöt jag hela Israels folk och hela Judas folk till mig, säger Herren, för att de skulle vara mitt folk, min berömmelse, min ära och min prydnad. Men de lyssnade inte.

Responsoriepsalm

5 Mos 32:18-21 (R. 18b)

R. Du glömde Gud, som hade gett dig livet.

Din klippa, som hade fött dig, övergav du,
du glömde Gud, som hade gett dig livet.
När Herren såg detta, förkastade han dem,
ty han förtörnades på sina söner och döttrar. R.

Han sade: Jag vill dölja mitt ansikte för dem,
jag vill se vilket slut de får.
Ty ett förvänt släkte är de,
barn i vilka ingen trohet är. R.

De har retat mig med gudar som inte är gudar,
förtörnat mig med de fåfängligheter de dyrkar.
Därför skall jag reta dem med ett folk som inte är ett folk,
med ett dåraktigt hednafolk skall jag förtörna dem. R.

Halleluja

Jak 1:18

V. Fadern har fött oss till liv genom sanningens ord,

till att bli den första skörd han får
från dem han har skapat.

Evangelium

Matt 13:31-35

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker. Det är det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna.«

Han använde också en annan liknelse: »Himmelriket är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.«

Allt detta sade Jesus till folket i liknelser, och han talade enbart i liknelser till dem, för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: *Jag skall låta min mun tala i liknelser, jag skall ropa ut vad som har varit dolt sedan världens skapelse.*

TISDAG DEN 30 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

Jer 14:17-22

Mina ögon flyter i tårar natt och dag och får ingen ro,
ty jungfrun, dottern mitt folk
har drabbats av stor förstörelse,
av ett svårt och oläkligt sår.
Om jag går ut på marken,
se, då ligger där svärdsslagna män,
och kommer jag in i staden,
så möts jag där av hungerns plågor.
Ja, både profeter och präster tvingas dra från ort till ort,
till ett land som de inte känner.

Har du då alldeles förkastat Juda?
Har din själ börjat visa ifrån sig Sion?
Eller varför har du slagit oss så, att ingen kan hela oss?
Vi längtar efter frid, men inget gott kommer,
efter en tid då vi skulle bli helade,
men se, förskräckelse kommer.
Herre, vi känner vår ogudaktighet,
våra fäders missgärning,
ty vi har syndat mot dig.
För ditt namns skull, förkasta oss inte,
låt din härlighets tron ej bli föraktad.
Kom ihåg ditt förbund med oss, och bryt det inte.

Finns väl bland hedningarnas fåfängliga avgudar
sådana som kan ge regn?
Eller kan himmelen av sig själv låta regnskurar falla?
Är det inte dig, Herre, vår Gud, som vi måste hoppas på?
Det är ju du som har gjort allt detta.

Responsoriepsalm

Ps 79:8-9, 11, 13 (R. 9)

R. Herre, rädda oss, för ditt namns skull.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull. R.

Låt de fångnas klagan komma inför ditt ansikte,
låt din väldiga arm hålla dödens barn vid liv.
Men vi, som är ditt folk och får i din hjord,
vi vill tacka dig i evighet,
vi vill förkunna ditt lov från släkte till släkte. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

Jer 14:17-22

Detta skall du säga till dem:
Tårar strömmar från mina ögon
natt och dag, utan avbrott.
Ty mitt folk, min arma dotter,
har drabbats av ett förkrossande slag,
av ett oläkligt sår.
Går jag ut på fälten
ser jag dem som stupat för svärd,
går jag in i staden
ser jag svältens härjningar.
Även präster och profeter
irrar omkring i landet, rådlösa.
Har du helt förkastat Juda?
Känner du avsky för Sion?
Varför har du slagit oss,
gett oss oläkliga sår?
Vi hoppas på fred och välgång
men lyckan uteblir,

vi hoppas på en tid av läkedom
men möter skräck.
Herre, vi erkänner vår ondska,
våra fäders skuld,
ja, vi har syndat mot dig.
För ditt namns ära: förskjut oss inte,
förnedra inte din härlighets tron!
Kom ihåg ditt förbund med oss, bryt det inte!
Kan någon av folkens falska gudar ge regn?
Kan himlen själv låta skurar falla?
Endast du kan det, Herre, vår Gud,
du är vårt hopp.
Ty du är den som gjort allt detta.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 79:8–9,11 ,13 (R. jfr 9b)

R. Herre, rädda oss, ditt namn till ära.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull.
Låt de fångnas klagan komma inför ditt ansikte,
låt din väldiga arm hålla dödens barn vid liv. R.

Men vi, som är ditt folk och får i din hjord,
vi vill tacka dig i evighet,
vi vill förkunna ditt lov från släkte till släkte. R.

Halleluja

V. Säden är Guds ord, den som sår är Kristus;
alla som finner honom får det eviga livet.

Evangelium

Matt 13:36–43

Vid den tiden lät Jesus folket gå och återvände hem. Hans lärjungar kom då till honom och sade: »Förklara liknelsen om ogräset i åkern för oss.» Han svarade: »Den som sår den goda säden är Människosonen, åkern är världen, den goda säden är rikets barn och ogräset är det ondas barn. Fienden som sådde det är djävulen. Skördetiden är världens slut, och skördefolket är änglarna. Som när ogräset rensas

bort och eldas upp skall det bli vid världens slut. Människosonen skall sända ut sina änglar, och de skall rensa hans rike från alla som förleder människorna och bryter mot lagen, och de skall kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Och då skall de rättfärdiga lysa som solen, i sin faders rike. Hör, du som har öron.«

ONSDAG DEN 31 JULI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

Jer 15:10, 16–21

»Ve mig, min moder, att du har fött mig, mig som är till kiv och träta för hela landet! Jag har inte bedrivit ocker, ej heller har någon behövt ockra på mig, likväl förbannar de mig alla.«

När jag fick dina ord, blev de min föda, ja, dina ord blev för mig mitt hjärtas fröjd och glädje. Ty jag är uppkallad efter ditt namn, Herre, härskarornas Gud. Jag har inte suttit i skämtares sällskap och förlustat mig där. För din hands skull har jag måst sitta ensam, ty du har uppfyllt mig med förgrymmelse. Varför skall jag då plågas så oupphörligt, och varför är mitt sår så oläkbart? Det vill ju inte läkas. Ja, du blir för mig som en sinande bäck, som ett vatten som ingen kan lita på.

Därför säger Herren så: Om du vänder åter, så vill jag låta dig komma åter och bli min tjänare. Och om du frambär ädel metall utan slagg, så skall du få tjäna mig som mun. Dessa skall då vända åter till dig, men du skall inte vända åter till dem. Och jag skall inför detta folk göra dig till en fast kopparmur, så att de inte skall bli dig övermäktiga, om de vill strida mot dig. Ty jag är med dig och vill frälsa dig och vill hjälpa dig, säger Herren. Jag skall hjälpa dig ut ur de ondas våld och skall rädda dig ur våldsverkarnas hand.

Responsoriepsalm

Ps 59:2–5a, 10–11, 17–18 (R. 17d)

R. Herren är en tillflykt när jag är i nöd.

Befria mig, min Gud, från mina fiender,
beskydda mig för dem som förföljer mig.
Befria mig från dem som övar våld,
rädda mig från dessa mördare. R.

De ligger i försåt för mig,
grymma människor gaddar sig samman,
utan att jag, Herre, har begått något ont. R.

Du min styrka, jag vill hålla mig till dig.
Gud är min borg.
Min Gud kommer mig till mötes med sin nåd.

Gud låter mig se med lust på mina förföljare. R.

Men jag vill sjunga om din makt
och jubla över din nåd när morgonen gryr,
ty du är för mig en borg,
en tillflykt, när jag är i nöd. R.

Du min styrka, dig vill jag prisa,
ty Gud är min borg, min nåderike Gud. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

Jer 15:10, 16–21

Ve mig, min mor, att du födde mig,
en man som ständigt råkar i tvist och träta
med hela världen!

Jag står inte i skuld till någon
och ingen står i skuld till mig.

Ändå förbannar de mig alla.

Tänk på hur jag smutskastas för din skull
av dem som föraktar dina ord.

Krossa dem, så att ditt ord
kan fylla mitt hjärta med glädje!

Ty ditt namn är utropat över mig,
Herre, härskarornas Gud.

Aldrig får jag skratta
tillsammans med glada vänner.

Jag sitter ensam, tyngd av din hand,
ty din vrede uppfyller mig.

Varför måste jag ständigt plågas,
varför är mitt sår obotligt?

Det vill inte läka.

En sinande bäck har du blivit för mig,
ett vatten som sviker.

Och nu säger Herren:

Om du vänder tillbaka
skall jag låta dig komma tillbaka
och bli min tjänare.

Om ditt tal är lödigt och utan slagg
skall du få bli min mun.

Människorna skall komma tillbaka till dig,
men du skall inte komma tillbaka till dem.

Mot detta folk gör jag dig
till en ointaglig mur av koppar.

De skall angripa dig,
men de skall inte besegra dig,
ty jag är med dig,
jag skall komma till din hjälp
och rädda dig, säger Herren.
Jag skall rädda dig ur de ondas hand
och befria dig ur våldsmännens grepp.

Responsoriepsalm

Ps 59:2-5a,10 -11,17 -18 (R. jfr 17d)

R. Herren är en tillflykt när jag är i nöd.

Befria mig, min Gud, från mina fiender,
beskydda mig för dem som förföljer mig.

Befria mig från dem som övar våld,
rädda mig från dessa mördare. R.

De ligger i försåt för mig,
grymma människor gaddar sig samman,
utan att jag, Herre, har begått något ont. R.

Du min styrka, jag vill hålla mig till dig.
Gud är min borg.

Min Gud kommer mig till mötes med sin nåd.
Gud låter mig se med lust på mina förföljare. R.

Men jag vill sjunga om din makt
och jubla över din nåd när morgonen gryr,
ty du är för mig en borg,
en tillflykt, när jag är i nöd. R.

Du min styrka, dig vill jag prisa,
ty Gud är min borg, min nåderike Gud. R.

Halleluja

Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta
allt vad jag har hört av min fader.

Evangelium

Matt 13:44-46

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man hittar den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern.

Med himmelriket är det också som när en köpman söker efter fina pärlor. Om han hittar en dyrbar pärla, går han och säljer allt han äger och köper den.«

TORSDAG DEN 1 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

Jer 18:1-6

Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren. Han sade: »Stå upp och gå ned till krukmakarens hus. Där vill jag låta dig höra mina ord.« Då gick jag ned till krukmakarens hus och fann honom upptagen med arbete på drejskivan. Och när kärlet som krukmakaren höll på att göra av leret misslyckades i hans hand, började han om igen, och gjorde av det ett annat kärl så, som han ville ha det gjort.

Och Herrens ord kom till mig; han sade: Skulle jag inte kunna göra med er, ni av Israels hus, så som denne krukmakare gör? säger Herren. Jo, som leret är i krukmakarens hand, så är också ni i min hand, ni av Israels hus.

Responsoriepsalm

Ps 146:2-6 (R. 5a)

R. Salig den vars hjälp är Jakobs Gud
eller: Halleluja.

Jag vill lova Herren, så länge jag lever,
jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till.
Förlita er inte på furstar,
inte på en dödlig, han kan inte hjälpa. R.

När livsanden lämnar honom,
vänder han åter till den jord som han är kommen från,
då går alla hans planer om intet. R.

Salig den vars hjälp är Jakobs Gud,
den som sätter sitt hopp till Herren, sin Gud.
Han har gjort himlen och jorden och havet
och allt som finns i dem,
han är trofast för evigt. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

Jer 18:1-6

Detta ord kom till Jeremia från Herren: Gå ner till krukmakarens hus. Där skall jag låta dig höra mina ord. Då gick jag ner till krukmakarens hus och fann honom i arbete vid drejskivan. Ibland misslyckades lerkärlet som krukmakaren formade med sina händer, och då gjorde han om det till ett nytt kärl, så som han ville ha det.

Herrens ord kom till mig: Skulle jag inte kunna göra med er, Israels folk, så som denne krukmakare gör, säger Herren. Som leran i krukmakarens händer, så är ni i mina händer, Israels folk.

Responsoriepsalm

Ps 146:2–6 (R. 5a)

R. Salig den vars hjälp är Jakobs Gud *eller* Halleluja.

Jag vill lova Herren, så länge jag lever,
jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till.
Förlita er inte på furstar,
inte på en dödlig, han kan inte hjälpa. R.

När livsanden lämnar honom,
vänder han åter till den jord som han är kommen från,
då går alla hans planer om intet. R.

Salig den vars hjälp är Jakobs Gud,
den som sätter sitt hopp till Herren, sin Gud.
Han har gjort himlen och jorden och havet
och allt som finns i dem,
han är trofast för evigt. R.

Halleluja

Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium

Matt 13:47–53

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Med himmelriket är det också som när man lägger ut ett nät i sjön och får fisk av alla slag i det. När det är fullt drar man upp det på stranden och sätter sig ner och samlar den goda fisken i korgar och kastar bort den dåliga. Så skall det bli vid världens slut. Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder. Har ni förstått allt detta?« — »Ja«, svarade de, och då sade han: »Varje skriftlärd som har blivit himmelrikets lärjunge är alltså som en välbärgad man som ur sitt förråd kan ta fram både nytt och gammalt.« När Jesus hade avslutat sina liknelser, lämnade han trakten.

FREDAG DEN 2 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

I början av Jojakims, Josias sons, Judas kungs, regering kom detta ord från Herren. Han sade: Så säger Herren: Ställ dig i förgården till Herrens hus och tala mot alla Judas städer, från vilka man kommer för att tillbe i Herrens hus, tala alla de ord som jag har befallt dig att tala till dem, ta ingenting därifrån. Kanhända skall de då höra och vända om, var och en från sin onda väg. Då vill jag ångra det onda som jag har i sinnet att göra med dem för deras onda levernes skull.

Du skall säga till dem: Så säger Herren: Om ni inte vill höra mig och vandra efter den lag som jag har förelagt er, och höra vad mina tjänare profeterna talar – de som jag titt och ofta sänder till er, fastän ni inte vill höra – då skall jag göra med detta hus som jag gjorde med Silo, och skall låta denna stad för alla jordens folk bli ett exempel som man nämner, när man förbannar.

Och prästerna och profeterna och allt folket hörde Jeremia tala dessa ord i Herrens hus. Och när Jeremia hade slutat att tala allt vad Herren hade befallt honom att tala till allt folket, grep prästerna och profeterna och allt folket honom och sade: »Du måste döden dö. Hur vågar du profetera i Herrens namn och säga: 'Det skall gå detta hus liksom det gick Silo, och denna stad skall ödeläggas, så att ingen mer bor i den'?» Och allt folket församlade sig mot Jeremia i Herrens hus.

Responsoriepsalm

Ps 69:5, 8-10, 14 (R. jfr 14c)

R. Svara mig, Herre, i din godhet.

Fler än håren på mitt huvud
är de som hatar mig utan orsak.
Många är de som vill förgöra mig,
de som utan skäl är mina fiender.
Vad jag inte har stulit
måste jag betala. R.

För din skull bär jag smälek,
för din skull höljer blygsel mitt ansikte.
Främmande har jag blivit för mina bröder,
en främling för min moders barn.
Lidelsen för ditt hus har förtärt mig,
dina smädares smädelser har fallit över mig. R.

Men jag kommer med min bön till dig.
Herre, låt nådens stund vara inne!
Hör mig, Gud, i din stora barmhärtighet,
svara mig i din frälsande trofasthet. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

När Jójakim, Josías son, hade blivit kung över Juda kom detta ord från Herren:

Så säger Herren: Ställ dig på förgården till Herrens hus och tala till dem som kommer från alla städerna i Juda för att tillbe i Herrens hus. Säg dem allt det jag befäller dig att säga, utelämna ingenting. Kanske lyssnar de och lämnar sin onda väg. Då skall jag ångra mig och inte göra det onda jag tänkt tillfoga dem på grund av deras onda gärningar.

Du skall säga till dem: Så säger Herren: Om ni inte lyssnar till mig och följer den lag jag har förelagt er, inte lyssnar till vad mina tjänare profeterna säger, dessa som jag gång på gång har sänt till er utan att ni lyssnat – då skall jag göra med detta hus som med Shilo, och namnet på denna stad skall bli en förbannelse bland alla jordens folk.

Prästerna och profeterna och hela folket hörde Jeremia säga detta i Herrens hus. Men när Jeremia hade framfört allt vad Herren befallt honom att säga till folket greps han av prästerna och profeterna och folket, och de ropade: "Du skall dö! Hur vågar du profetera i Herrens namn att detta hus skall bli som Shilo och att denna stad skall läggas i ruiner, så att ingen kan bo här?" Och folkmassan samlades kring Jeremia i Herrens hus.

Responsoriepsalm

Ps 69:5, 8-10, 14 (R. jfr 14cd)

R. Herre, svara mig i din stora barmhärtighet.

Fler än håren på mitt huvud
är de som hatar mig utan orsak.
Många är de som vill förgöra mig,
de som utan skäl är mina fiender.
Vad jag inte har stulit
måste jag betala. R.

För din skull bär jag smälek,
för din skull höljer blygsel mitt ansikte.
Främmande har jag blivit för mina bröder,
en främling för min moders barn.
Lidelsen för ditt hus har förtärt mig,
dina smädares smädelser har fallit över mig. R.

Men jag kommer med min bön till dig.
Herre, låt nådens stund vara inne!
Hör mig, Gud, i din stora barmhärtighet,
svara mig i din frälsande trofasthet. R.

Halleluja

1 Pet 1:25

V. Herrens ord består i evighet.
Det är detta ord som har förkunnats för er.

Evangelium

Matt 13:54–58

Vid den tiden kom Jesus till sin hemstad, och där undervisade han i synagogan, så att man häpnade och sade: »Varifrån kommer den mannens visdom och underverk? Är det inte snickarens son? Heter inte hans mor Maria och hans bröder Jakob och Josef och Simon och Judas? Och bor inte alla hans systrar här hos oss? Varifrån har han då allt detta?» Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: »En profet blir ringaktad bara i sin hemstad och i sitt hem.« Och han gjorde inte många underverk där, eftersom de inte ville tro.

LÖRDAG DEN 3 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

Jer 26:11–16, 24

Prästerna och profeterna sade till furstarna och till allt folket sålunda: »Denne man förtjänar döden, ty han har profeterat mot denna stad, som ni har hört med egna öron.« Men Jeremia svarade alla furstarna och allt folket och sade: »Det är Herren som har sänt mig att profetera mot detta hus och denna stad allt det som ni har hört. Så bättra nu ert leverne och ert väsende, och hör Herrens, er Guds, röst. Då vill Herren ångra det onda som han har talat mot er. Och vad mig angår, så är jag i er hand. Gör med mig vad som tycks er gott och rätt. Men det skall ni veta, att om ni dödar mig, så drar ni oskyldigt blod över er och över denna stad och dess invånare. Ty det är i sanning Herren som har sänt mig till er att tala allt detta inför er.«

Då sade furstarna och allt folket till prästerna och profeterna: »Denne man förtjänar inte döden, ty i Herrens, vår Guds, namn har han talat till oss.« Men Ahikam, Safans son, höll sin hand över Jeremia, så att man inte lämnade honom i folkets hand till att dödas.

Responsoriepsalm

Ps 69:15–16, 30–31, 33–34 (R. jfr 14)

R. Svvara mig, Herre, i din godhet.

Rädda mig ur dyn, så att jag inte sjunker ner,
låt mig bli räddad från dem som hatar mig,
från de djupa vattnen.

Låt inte vattensvallet dränka mig
eller djupet sluka mig,
låt inte graven sluta sitt gap om mig. R.

Men mig som är betryckt och plågad,

mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda.
Jag vill lova Guds namn med sång
 och med tacksägelse upphöja honom. R.

När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig,
 ni som söker Gud, era hjärtan skall leva.
Ty Herren lyssnar till de fattiga
 och föraktar inte sina fångna. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning

Jer 26:11–16, 24

Prästerna och profeterna sade till stormännen och till folket: "Mannen här förtjänar dödsstraff, ty han har profeterat mot denna stad, det har ni hört med egna öron!"

Då sade Jeremia till stormännen och till folket: "Det är Herren som har sänt mig att profetera mot detta tempel och mot denna stad och säga allt det ni nu har hört. Ändra ert liv och era gärningar och lyssna till Herren, er Gud. Då skall Herren ångra sig och inte göra det onda han hotat er med. Själv är jag nu i händerna på er. Gör med mig vad ni finner rätt och riktigt. Men det skall ni veta: dödar ni mig, utgjuter ni oskyldigt blod och drar skuld över er själva och över denna stad och dess invånare. Ty Herren själv har sänt mig till er för att förkunna allt detta."

Då sade stormännen och hela folket till prästerna och profeterna: "Denne man förtjänar inte dödsstraff, ty i Herrens, vår Guds, namn har han talat till oss." Achikam, Sháfans son, skyddade Jeremia så att han inte blev utlämnad till folket och dödad.

Responsoriepsalm

Ps 69:15–16, 30–31, 33–34 (R. jfr 14)

R. Svara mig, låt nådens stund vara inne.

Rädda mig ur dyn, så att jag inte sjunker ner,
 låt mig bli räddad från dem som hatar mig,
 från de djupa vattnen.
Låt inte vattensvallet dränka mig
 eller djupet sluka mig,
 låt inte graven sluta sitt gap om mig. R.

Mig som är betryckt och plågad,
 mig skall du, o Gud, hjälpa och beskydda.
Jag vill lova Guds namn med sång
 och med tacksägelse upphöja honom. R.
När de ödmjuka ser det, skall de glädja sig,
 ni som söker Gud, era hjärtan skall leva.
Ty Herren lyssnar till de fattiga

och föraktar inte sina fångna. R.

Halleluja

Matt 5:10

V. Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 14:1-12

Vid den tiden fick tetrarken Herodes höra talas om Jesus, och han sade till sina tjänare: »Det är Johannes döparen. Han har uppstått från de döda, och därför kan sådana krafter verka genom honom.«

Det var så att Herodes hade låtit gripa Johannes och slå honom i bojar och sätta honom i fängelse. Anledningen var Herodias, hans bror Filippos hustru. Johannes hade nämligen sagt till honom: »Det är inte tillåtet för dig att leva ihop med henne.« Herodes ville döda honom men vågade inte för folket, som menade att Johannes var en profet. Men när Herodes firade sin födelsedag, dansade Herodias dotter inför sällskapet och gjorde honom så förtjust att han med ed lovade att ge henne vad hon än begärde. På uppmaning av sin mor sade hon: »Låt mig genast få Johannes döparens huvud på ett fat.« Kungen blev bedrövad, men för edens och gästernas skull befallde han att hon skulle få det, och han lät halshugga Johannes i fängelset. Man bar in huvudet på ett fat och gav det till flickan, och hon bar det till sin mor. Johannes lärjungar kom dit och hämtade hans döda kropp och begravde den. Sedan gick de och berättade för Jesus vad som hade hänt.

ARTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 4 AUGUSTI

Första läsningen

2 Mos 16:2-4, 12-15

Hela menigheten knotade mot Mose och Aron i öknen och sade: »Om vi ändå hade fått dö för Herrens hand i Egypten, där vi satt vid köttgrytorna och där brödet räckte till för oss. Ni har fört oss hit ut i öknen för att alla vi som är samlade här skall svälta ihjäl!«

Då sade Herren till Mose: »Jag skall låta det regna mat till er från himlen, så att folket varje dag kan gå ut och samla så mycket de behöver. Då kan jag sätta dem på prov och se om de rättar sig efter mina anvisningar eller inte.

Jag har hört israeliternas knot. Säg till dem: Mellan skymning och mörker skall ni få kött att äta, och i morgon bitti skall ni få så mycket bröd ni behöver. Då skall ni inse att jag är Herren, er Gud.«

Den kvällen kom det vaktlar i sådan mängd att de täckte hela lägret, och på morgonen låg det dagg runt omkring lägret. När daggen hade torkat låg det ute i öknen något tunt och frasigt, tunt som rimfrost på marken. Och när israeliterna såg det frågade de varandra: »Vad är det här?« eftersom de inte visste vad det var. Mose sade till dem: »Det är den mat som Herren ger er att äta.«

Responsoriepsalm

Ps 78:3–4, 23–25, 54 (R. jfr 24b)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 651. När den läses används följande text:

R. Han sände dem föda och de blev mätta.

Vad vi har hört och lärt känna,
vad våra fäder berättade för oss,
vill vi inte dölja för våra barn.
Vi skall berätta för kommande slakten
om Herrens ära och hans makt
och om de under han gjort. R.

Han gav sin befallning åt molnen därovan
och öppnade himlens dörrar,
han lät manna regna över dem,
säd från himlen gav han dem. R.

Människor fick äta änglars bröd.
Han sände dem föda och de blev mätta.
Han förde dem till sitt heliga land,
till det berg som han själv gjort till sitt. R.

Andra läsningen

Ef 4:17, 20b–24

Jag besvär er för Herrens skull: lev inte längre som hedningarna. Ni har lärt känna Kristus – såvida ni nu har hört om honom och undervisats om honom efter den sanning som finns hos Jesus. Därför skall ni sluta leva som förut; ni skall lägga av er den gamla människan, som går under, bedragen av sina begär. Se till att ni förnyas i andeoch förstånd och att ni klär er i den nya människan, som har skapats efter Guds bild, med den rättfärdighet och den helighet som hör sanningen till.

Halleluja

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Joh 6:24–35

När folket upptäckte att Jesus inte var på platsen där man hade ätit brödet och inte heller hans lärjungar steg de i båtarna och for över till Kafarnaum för att leta efter Jesus. De fann honom där på andra sidan sjön och frågade honom: »Rabbi, när kom du hit?» Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: ni söker inte efter mig därför att ni har fått se tecken utan därför att ni åt av bröden och blev mätta. Arbeta inte för den

föda som är förgänglig utan för den föda som består och skänker evigt liv och som Människosonen skall ge er. Ty på honom har Fadern, Gud själv, satt sitt sigill.« De frågade då: »Vad skall vi göra för att utföra Guds verk?« Jesus svarade: »Detta är Guds verk: att ni tror på honom som han har sänt.« De sade: »Vilket tecken vill du göra, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du utföra? Våra fäder åt mannat i öknen, så som det står skrivet: *Han gav dem bröd från himlen att äta.*« Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: Mose gav er inte brödet från himlen, men min fader ger er det sanna brödet från himlen. Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv.« De bad honom då: »Herre, ge oss alltid det brödet.« Jesus svarade: »Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.«